

חודיה בשולחן שבת

פרשת קורח

מקום מרכזי לפרשת השבוע בשולחן השבת, במהלך הסעודה. בהכנה קלה, ניתן "לשדרג" את הרעיון הקצר ולהפוך אותו ל**חוייה חינוכית מעצימה**, שבאמצעותה נעביר לילדים מסרים חינוכיים, תוך **העשרת השיח התורני** בשולחן שבת. לפניכם 3 "מערכים" לשולחן שבת.

סעודה ראשונה ויאמרו לא נעלה

צאת החג	כניסת החג	
20:35	19:23	חיפה
20:33	19:28	תל אביב
20:30	19:13	ירושלים
20:30	19:31	באר שבע

שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:
בפרשתנו כתוב: "וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אֱלִיָּאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה" [טז, יב]. נשאלת השאלה: מדוע אמרו 'לא נעלה', בלשון עליה בדוקא?

שלב 1

ניתן לבני המשפחה לנסות ולענות על השאלה. השיח יעורר דיון בשולחן שבת. נקודות להכוונת הדיון:
1. נכוון את הילדים לחשוב מדוע נקטה התורה הלשון עליה בדוקא.
2. נמקד אותם לחשוב, על מה מורה לשון ה'עליה'.

שלב 2

לאחר מכן נשיב את תמצית התשובות שלפניכם:

- **רש"י:** "פיהם הכשילם, שאין להם אלא ירידה".
- **רשב"ם:** סירובם היה – לא **נעלה** אליך למשפט. מקובל לומר שמי שהולך לשופט, הוא "עולה" אליו, כדוגמת 'ויעלו אליה בני ישראל למשפט', וכן 'ובעז עלה השער'.
- **אבן עזרא:** אהל מועד היה **ממוקם במחנה במקום גבוה**. ולכן כתוב '**העלו** מסביב...' (לקמן פסוק כד).
- **רש"ר הירש:** "עלה" איננו מציין רק הליכה למקום גבוה, אלא גם הליכה למקום שהוא **נעלה בחשיבותו**, הליכה אל איש רם מעלה, בייחוד הליכה לבית משפט... משה קרא להם בצורה ידידותית וביקש מהם לבוא אליו. אך הם שיוו להזמנתו את האופי של הזמנה לבירור וענו: לא נעלה אל "האדון", הוה אומר: לא נשמע לפקודתו. זו יהירות מצידו לצוות עלינו לבוא אליו, אין לו זכות לתת פקודות".
- **העמק דבר:** "שהמשכן היה **עומד במקום גבוה כמו בית המקדש**, ומשה ובית דינו היו בהר".
- **משך חכמה:** "כי צפו שגם משה ימות במדבר, לכן 'לא נעלה' - גם אנחנו גם אתה".

שלב 3

אפשרויות להרחבה:

לשאל את המשתתפים: מה אנו לומדים מהתשובות. **מומלץ לעשות סיכום התשובות בקצרה. נקודה להדגשה:** ייחודיות לשון העליה פיזית, למקום גבוה. שבית המקדש היה במקום גבוה משום חשיבותו.

שלב 4

לקבלת העלון 'חוייה בשולחן שבת' שלחו את המילה 'חוייה' למייל Office@shaalti.co.il או לווואטסאפ 052-9453811

חוויה בשולחן שבת

פרשת קורח

סעודה שניה **כי כל העדה כלם קדושים**

שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:

קורח ועדתו אמרו למשה רבינו: "רב לָכֶם פִּי כָל הָעֵדָה כָּלֶם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ה' וּמִדּוּעַ תִּתְנַשָּׂאוּ עַל קְהַל ה'" [טז, ג]. נשאלת השאלה: **את מי הכליל קרח באמרו "כי כל העדה כלם קדושים"?**

שלב
1

ניתן לבני המשפחה לנסות ולענות על השאלה.

השיח יעורר דיון בשולחן שבת. נקודות להכוונת הדיון:

1. נכוון את הילדים לחשוב מה היה האינטרס של קורח מול משה רבינו.
2. נמקד אותם לחשוב את מי עוד יכל קורח להכליל בעדתו.

שלב
2

לאחר מכן נשיב את התשובות שלפניכם:

- **רש"י:** "כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה".
- **אבן עזרא:** "כי כל העדה מיום מעמד הר סיני היו קדושים".
- **חזקוני:** "הם הבכורים שנתקדשו כדכתיב 'קדש לי כל בכור' ועליהם העבודה מוטלת לעשות".
- **ספורנו:** "מכף רגל ועד ראש כמו שאמר והייתם קדושים לאלהיכם".
- **אלשיך:** "כי כל העדה כלם קדושים. ולא אמר 'כל העדה קדושים'. פן יאמרו הלא גם כי כל איש ישראל קדוש יאמר לו. אך בהתחבר יחד כלם שהוא עם משה ואהרן בכלל, לפי ערך גדולים כאלה לא יקראו כל ההמון קדושים. על דרך הכתוב אצלנו על המלאכים, כי יקראו קדושים בערך בני אדם, אך אצלו יתברך, הוא לבדו יקרא קדוש. לזה אמר כל העדה, אפילו בהתחבר כלם הם קדושים".
- **חת"ם סופר:** "יש לפרש הודו [עדת קרח] שהכל בא לישראל רק ע"י משה, וזכה וזיכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו (אבות פ"ה י"ח), מיהו היינו אם עשה זה לכבוד שמים, אבל אם עשה זה לכבוד עצמו, מדרגתו פחותה וכלא הוא. וזה שאמרו 'רב לכם כי כל העדה כולם קדושים', **מזה עצמו יש לכם זכות רב**".

שלב
3

אפשרויות להרחבה:

לשאל את המשתתפים: מה אנו לומדים מהתשובות. **מומלץ לעשות סיכום התשובות**

בקצרה, תוך הבנה - מה נוכל לקחת מכך לחיינו ביום יום, מה נוכל ללמוד מכך לעצמינו.

נקודות להדגשה:

1. התבוננות בטיעוניו של קורח, שהיו מבוססים רק על רצונו לקנטר את משה ואהרן.
2. ניסיונו הנואל של קורח, לחבר אליו קבוצות נוספות בעם ישראל.

שלב
4

חודיה בשולחן שבת

פרשת קורח

סעודה שלישית **מדוע משה נפל על פניו?**

שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:

בתחילת הפרשה, כשהגיע קורח בטענות למשה רבינו כתוב: "וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו" [טז, ד].
נשאלת השאלה: **מדוע משה נפל על פניו?**

שלב
1

לאחר מכן נשיב את תמצית התשובות שלפניכם:

- **רש"י:** משום המחלוקת. לאחר שחטאו בעגל, במתאוננים ובמרגלים, היתה זו המחלוקת הרביעית. משל לבן מלך שעבר עבירה. אביו כעס עליו מאד ורק לאחר שמקורבו פייס אותו, סלח לו המלך. כך אירע גם פעמיים נוספות. אולם כשפשע לו בפעם הרביעית, לא רצה המקורב למלך לפייסו, משום שטען שלא יכול להטריח את המלך, וחשש שמא לא יקבל ממנו את הפיוס.
- **רשב"ם:** נפל על פניו להתפלל.
- **אבן עזרא:** בדרך של נבואה.
- **בכור שור:** משום שהתבייש על שחשדו בו שהוא מתכוון לשררה, להכתיר את אחיו.
- **חזקוני:** התבייש וכבש פניו בקרקע לתפילה.
- **רבינו בחיי:** משה ראה את עלבון אחיו וחס על כבודו ולכן נפל על פניו.

שלב
2

חשוב לכם להיכנס לשבת באוירה רגועה?
מעוניינים לרתום את הילדים להכנות
ולהיערכות לשולחן שבת?
חשוב לך הגיבוש המשפחתי?
אם כן, הקורס הדיגיטלי

שבת חלום בשבילך

השתלמות עוצמתית שתהפוך את השבת למעמד מרומם ומאחד

לפרטים לחצו כאן

והצטרפו לאלפים ששידרגו את שולחן השבת

וַיִּקַּח קֹרַח... וְדָתָן וְאַבְיָרָם בְּנֵי אֱלִיָּאָב [טז, א]

רש"י: נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהת על פי הדיבור.

קצב הגיע לר' יהונתן אייבשיץ לשאול על שור שרכש בסכום יקר, 200 רובל, והתעורר חשש לכשרותו. בחן ר' יהונתן ונאלץ להטריפו. הקצב קיבל עליו את הדין. למחרת הגיע הקצב לדין תורה עם חברו על 20 רובל. ישב רבי יהונתן אייבשיץ, חקר ובדק ומצא שהיריב צודק והקצב צריך לשלם לו עשרים רובל.

כעס הקצב, ורתח מזעם: "או שהרב לא יודע לפסוק, או שקיבל שוחד ולכן פסק לטובתו", סינן מבין שיניו בכעס ובחוצפה כלפי רבי יהונתן אייבשיץ.

שאל הרב גלינסקי: לא מובן, איך זה שיום קודם הוא ספג בשתיקה נזק של מאתיים רובל ולא כעס, ולמחרת השתולל ואיבד עשתונותיו ברוב כעסו על עשרים רובל.

אולם התשובה ברורה: **לא איכפת לו כל כך ההפסד שלו, איכפת לו שהשני הרוויח... זה כבר בלתי נסבל ובלתי נסלח.**